

7PM, May 24, 2019

59th Commencement Exercises

Haigazian University Beirut

PRESIDENT'S WORD

معالي وزير السياحة افيديس غيدانيان، ممثلاً فخامة رئيس الجمهورية
ودولة رئيس مجلس الوزراء

سعادة النائب هاكوب باكرادونيان ، ممثلاً دولة رئيس مجلس النواب،

العقيد ادمون شاهين، ممثلاً العماد قائد الجيش

الوزراء والنواب الحاليون والسابقون،

أصحاب السيادة والمعالي والسعادة،

ممثلو الاحزاب اللبنانية،

International Business visionary leader Mr. Ruben
Vartanian and guests, dear diplomats

ايها الحفل الكريم،

على مدى السنوات الـ64 الماضية ، سمعت هذه الأحياء أصوات الرجاء
والعلم والانصهار الوطني.

سمعت بوضوح أصوات الشباب الواعد ، بغض النظر عن اصوات التنافر
والاحباط في المحيط الاوسع.

لقد اسست الجامعة لأصوات التناغم في محيط تجاري وطبي، و سكني
بيروتي، وكان النجاح على محاور التعليم العالي و التربية والروح الوطنية
والانسانية.

اهمية هذا الاحتفال ليس في التركيز على الشهادة الورقية، بل على الانسان،
الشاب والشابة. اي الايادي التي تحمل الشهادة، العقول التي صاغت
الشهادة، والنفوس التي ستغني معنى وقيمة الشهادة.

في المئوية الثانية للمعلم بطرس البستاني والذي دُعي بأب التنوير العربي،
استذكر من اقواله الحكمة العبرة التالية: "عندما أشرح مضمون الوطن لا
أتحدث إلا عن الإنسان . لأنّ السرّ بالسكان لا بالمنزل".
اذا الشهادة هي فعلا حامل الشهادة.

والان انه فخر لي ان ادعو اباء وامهات واولياء الخريجين ليقفوا باعزاز
ولنصفق لكم ونقدر دعمكم لابنائكم كل هذه السنوات.

Մի րեւի շրջանաւարտներ եւ հարազատ հիւրեր,

Մփիւռքեան մեր աշխոյժ գաղութներուն, մեր Հայաստանին, մեր
կառոյցներուն, եւ մեր համալսարանի պատմութիւնները,
վերելքի եւ նուիրման պատմութիւն են: Ուխտի մը պատմութիւն
աստուածային: Հաւատացած ենք որ կայ գաղտնիք մը մեր մէջ,
եւ այդ ալ մեր աչքերուն եւ հոգիներուն սեւեռումն է դէպի վեր:
Ինչ ալ ըլլան պարագաները, մշակուած հայը միշտ պարտի
նայիլ վեր, դէպի լոյս, դէպի աշխատանք, մակարդակ, հաւատք,
նուիրում եւ մասնագիտութիւն, իր հետ բարձրացնելով իր
ամբողջ ժողովուրդն ու դարաւոր արանդը:

Թումանեանի պերճախօս տողերով

ՄԵՐ ՈՒԽՏԸ

Մենք ուխտ ունենք՝ միշտ դեպի լույս,
Ու գրնում ենք մեր ճամփով,
Մըրրիկներով պատած անհույս,
Սև խավարով, մութ ամպով:

Մենք անցել ենք արյան ծովեր,
Սուր ենք տեսել ու կըրակ,
Մեր ճակատը դեմ ենք արել
Մըրրիկներին հակառակ:

Ու թեպետև պատան-պատան
Մեր դըրոշը սըրբազան,
Ու մենք չունենք տեղ ու դադար՝
Երկրից երկիր ցիրուցան:

Բայց գրնում ենք մենք անվեհեր
Զարկերի տակ չար բախտի,
Մեր աչքերը միշտ դեպի վեր՝
Դեպի լույսը մեր ուխտի:

1903 Յովհաննէս Թումանեան

Բարի երթ ձեզի:

Yet another annual celebration of an educational journey that is known as higher. You, dear graduates, are mostly achieving the third level of an educational system. The term HIGHER, must be intriguing. What is higher in education is not mainly the status, that is above others, but rather a higher understanding of matters, a higher degree of personal refinement, a higher level of understanding of the world and its underpinnings, a higher ability for adjustment in times of change, a higher appreciation for the weak, a higher admiration for the more experienced, a higher ambition to develop, a higher acceptance of one's own limitations, and a higher respect for the other.

Higher education may be costly, as it creates various levels of estrangement, mainly estrangement from the comfort of our ignorance.

The difficulty of a solid higher education is that challenging the truth is more common than challenging ignorance. Getting certified in what we already knew is more desirable than being certified in what we did not know. Hence, the popular attainment of university degrees, as positive as it is, may be turned into the skill of the idle, while it should be the virtue of the diligent.

There is a natural feeling of estrangement in higher education, but the eventual purpose is to have the educated feel at home with the depth of their world. Intellectual estrangement is a journey, not a destination. So, I invite you, dear graduates, to continue searching for

the heights, while seeking to feel at home with your mind and soul, and with those who surround you.

All humans need to feel at home. But then, we live in a world of estrangement and displacement all around. Our university, during its 64 past years, has tried to become a home for the estranged on many levels, including physical estrangement. Your task, dear graduates, everywhere you go is to help people feel at home intellectually, spiritually, and physically.

It is no surprise therefore that our speaker today is the Honorable Representative of the UNHCR in Lebanon. A person who, for the past 26 years has made the UN her home with the displaced or unprotected people in such places as China, Northern Albania, Myanmar, Sri Lanka, the Democratic Republic of Congo, Southern Sudan, and Thailand. Work in Geneva has also been part of her administrative experience.

She specializes in international protection and emergency humanitarian responses and has degrees in Public International Law, Political Science and Asian Studies.

It is my privilege and Haigazian University's honor to welcome Ms. Mireille Girard.

PH

May 24, 2019